

gummipuskától az uchácuis ágyúig mindenről. Mikor Vigyázó Laczi egy titokban elszított cigarettától rosszul lett a negyedik normális osztályban, hát másnap egyszerre talpra állította a miniszter bácsi expressz részvét-levele. Vigyázó Laczi örömeiben cigánykereket hányt odabaza a pokróczon.

Milyen figyelmes is az a miniszter bácsi.

Hja, a miniszter ur ráér, a miniszter ur unatkozik s ilyenkor, ilyen körülmények között a kis kun-szent-szalkai nőegylet levéltára is gyarapodhatik, ugyszintén Vigyázó Laczinak is alkalma nyílik a mellét verni a pajtasai előtt.

Mi jóakarattal ennek az unatkozásnak tudjuk be, hogy Wlassich miniszter ur túllépett a levélrás határvonalán s egy olyan dolgot avatkozott bele, persze unalomból, a melyhez neki semminő köze nem volt, nincs, s a miért a körmére koppintottak a kegyelmes urnak.

A kultuszminiszter ugyanis egy hozzáillő gyors, sürgős megkeresésben fölhívta a debreczeni ev. ref. presbyteriumot, hogy a főnhatósága alá tartozó iskolák vagyoni kimutatását készítse el s hozzá terjesztesse föl.

Ezt a leiratot tegnap tárgyalta a presbyterium közgyűlése.

Megütöközt, vieszatetszést szült ez a miniszteri leirat a gyűlésen, mely határozottan visszautasította a miniszter szokatlan kívánságát.

Nagy dolog ez, midőn egy ilyen tekintélyes és komoly testület szembeáll a miniszter akaratával s magyarázatot ad neki az elhamarkodottság helytelenségéről.

A presbyteri közgyűlés nem tehetett másképp. — a mit tett, azt helyesen és jól cselekedte.

Eddig még nem volt példa rá, hogy a kultuszminiszterek egyike is ilyen vagyoni kimutatást követelt volna a presbyteriumtól.

Az igaz, hogy léteznek egy törvényczik, mely bizonyos adatok kiszolgáltatását írja elő, de ez kizárólag a tanügyi statisztikai adatokra vonatkozik.

A kultuszminiszter kívánsága egyenesen beleütözik a protestáns egyháznak autonómiájába. Ez a vélemény nyilatkozott meg a tegnapi presbyteri közgyűlésen, melyen a miniszter ur kívánsága megfeneklett ugyancsak.

Jo és időszerű volt ez a lecke Wlassich miniszternek, a ki sok tanulságot meríthet magának jövőre ebből az esetből kifolyólag.

Tessék a közoktatásügy fontos és elhanyagolt érdekeit munkálkodni, azt fölkarolni, fejleszteni, tessék komoly és önművelő munkát kitűzni földadatul a miniszter urnak s ne tegye nevétségessé, élclapi témá vá működését, holmi népszerűséget hajhászó levél irásokkal és olyan dolgokkal, mint a mostani is volt.

A közoktatásügy hiányai nagyon, de nagyon sok munkaerőt föl tudnak használni, emésztani s ezt a miniszter urnak észre kell venni, föl kell fedezni. Hogy pedig nem vette észre, azt inkább a »nagytehetségű« kabinet if-

volt akkoriban foglalni. Etta sokáig elnézte, s próbálta felhuzni. Harkaynak ínom, arisztokratikus ujai voltak, s a gyűrű éppen ráillett az asszony nevéten ujjára.

— Oh, istenek, de szép! mit nem adnék ha az enyem lenne!

— No, mit adna érte? szalasztotta ki a száján Harkay nevéte, pajkoskodva.

— Egy csókot! felelte az asszony. Harkaynak fejebe szaladt a vér: Nohát adjon, odaadom érte.

Az asszony egy féllépést tett feléje, s hirtelen megállott.

— De aztán nem mondja meg az urnaknak?

Feleletre nem várt, hanem hirtelen szenvedélyvel átölelte a nyakát, s csókot nyomott az ajkára.

Perczekig tartó, hosszú, édes csók volt, a mely lángra borította Harkay Ödön vért. Meg érezte, hogy ennek a csodálatosan kéjes, illatos, buja, cökknak a sejtelmében volt Bogdány Ferencz olyan kitartó Törökfay Etta iránt.

De nyomában végtelen lehagoltság vett erőt rajta, végtelen megvetést érzett maga iránt, az asszony iránt.

— Hisz ugy sem viselheti az ura előtt, mondta neki, mikor elment.

— Mindegy, de legalább van, felelte az asszony.

Erős fogadással fogadta, hogy többet át nem lép a küszöbüket. Hogy valamiképp meg ne inogjon, az első napokban, pár heti szabadságot vett s a fővárosba szaladt.

Az a csók azonban ott égett az ajkán, a oltihatalan szomjúsággal tűztele a vért. A sajt árnyékától könnyebben menekülhetett volna, mint annak a pokolizze lángjától. Egy előkelő üzletben divatos selyemruhát rendelt, s foladatta Ettának a néjje részéről. Biztosra vette, hogy az asszony majd ki tudja magyarázni az ura előtt. Maga pedig egy hét múlva, félig csaknem betegen, hazament.

Ázontul is el-eljárt hozzájuk estéknél, de ritkábban; viszont mindig ott volt, ha tudta, hogy Bogdányak tárgyalása van. Valóságos emesztó táz vett erőt rajta, mely leette a húst tagjairól, a velőt csontjaiból.

(Folyt. köv.)

jukorának tudjuk be s annak, hogy Wlassich ur maga sem almodta, hogy valamikor őt ünneplik a kis-kunszent-szalkai nőegylet tagjai és a haladatos Vigyázó Lacik.

Polczner Árpád.

BELFÖLD.

Felirat a harmincz huszár ügyében

Egy könyomatot szerint a harmincz huszár esete alkalmából noგრადmegei és gümörmegei körökben mozgalom indult meg, amely a törvényhatóságok bevonásával feliratok utján országos oppozíciót szándékozik indítani.

A fölirat, a melyet legközelebb Gümörmege közgyűlése szándékoznak előterjeszteni s a mely a magyar parlamenthez van intézve, kilencz sűrű oldalra terjed.

A harmincz huszár esetének s a tábor-szei nagy ridég viselkedésének száraz előadásával kezdődik. Analog esetek fölsorolása következik ezután a melyek a kiegyezés eszendeje óta előfordultak. Jelzi a felíras a parlament viszonyát a legfőbb hadurhoz és az osztrák kormányhoz a kiegyezési törvények idevágó szakaszainak czitálásával és kommentálásával és itt, azt a kérdést veti föl: mit gondol a magyar képviselőház, meg lehet-e elégedve annak a munkálkodásnak az eredményével, a melyet huszonnyolcz esztendő alatt vezetett, — abban a tekintetben, hogy a hatvanhetedik kiegyezés szelleme a hadsereg működésében is kifejezésre jusson? Meg lehet-e elégedve egyáltalában a működésnek azzal a fokával, a melyet a kérdés dűlöre juttatása dolgában huszonnyolcz esztendő alatt tanusított?

»Fiaink! — így szól a fölirat — évről-évre besorozzák, néha messze földre viszik, hogy egy, két, vagy három év alatt tanulják meg elfeledni az otthon örömeit, a család iránt való kötelességeket, a helyett, hogy a haza iránt való kötelességek érzésében nevelnék őket, ütik, verik, pofozzák, butítják, mintha a hazának nem önérzetes, bator katonákra, — hanem szolgál meghunyászkodásra dresszirozott lakájokra volna szükség. Kürtjük sziveből a magyar közlegénységnek a magyar állam törvényei iránt való tiszteletet, a polgári sorbanelő magyar testvéreik iránt vonzalmat, a magyar nyelvhez való ragaszkodást s erős jellemű, lovagias gondolkodású harcsozok helyett nevelnek belőlük elvadult erkölcsű, brutalitás gondolkodású alitiszteket, akik egy újabb csillagert képesek megtagadni a vérüket, a nyelvüket, a nemzetüket, a királyukat, mint a kinek a nevére sóha föl sem is esketék.«

»Tisztelet képviselőház! — így végződik a felirat — A magyar törvényhozó testületnek örök szennyfoltja marad, hogy működésének huszonnyolczadik esztendejében még mindig fordulhatnak elő a közös hadseregben alitisztek, a kiknek jellemet és magyar hazafiságát az osztrák szoidateszka törekvésű szellemben meg lehet vesztegetni s a hazáért való szolgálattal babérágas paizsa mögött a hazaarulo elvek titkos terjesztések processzusa fölött oly ember állhat őrt és vághat frontot az igazságért kiáltó nyilvánosságnak, a ki legalább a neve után itelve, maga is magyar volt!«

A petíció arra a keserű konkluzióra jut, hogy a képviselőház vagy ismerje jól végre a kötelességet s ne nyugodjék, a míg feladatát meg nem oldotta, — vagy mondjon le és a többit bizzra rá a magyar nemzetre.

Ez a felirat akarják a hivatalos körök ellenzése ellenére is benyújtani a megyei közgyűlésnek s elfogadása esetén hozzájárulás végett megküldeni az ország összes törvényhatóságainak.

KÜLFÖLD.

Kirohanás a magyarok ellen.

A közügyek költészei tételénél Lueger dr. képviselő szóalt fel és kijelenti, hogy a tételt nem szavazza meg, mert ellensége a dualizmusnak és egyáltalában a zsidó magyaroknak, a kiknek tulsulya a monarchának csak szerencselenségét hozott. A dualizmus, mint már tegnap mondotta, nagyobb szerencselenség Ausztriára, mint egy vesztett csata. Azt mondják, hogy a dualizmus olyan egyezmény, hogy annál jobban jobbat kötni nem lehetett. Neki az a véleménye, hogy a dualizmus nem más, mint a könniggyázi bekekötés, a melynél Ausztria fizette a hadi sarcozt. A dualizmus a magyar hazaárulás és az osztrák jaratlan-ság szülemenye, és most csakis egy párt érdekében tartják fenn.

Neki két kívánsága van. Először, hogy a külügyi hivatal megszabadítsassék a zsidó-magyar befolyástól. Ez alkalommal előzza a Kalauky-Aglardi ügyet és azt mondja, hogy az a zsidó-magyar botnyag gdozelmével végződött. Ezt a befolyást már a monarchia balkáni politikájának érdekében is meg kell szüntetni, mert a Balkán-allamok, nevezetesen Szerbia és Romania nem viselhetnek bizalommal olyan állam iránt, mint az osztrák-magyar monarchia, a hol a zsidó-magyarok az urak, a kik a románokkal és szerbekkel szemben minden tekintet nélkül járnak el és őket börtönbe vetik.

Második kívánsága az, hogy a főkonzulatusokat különösen keleten ne töltsék be csupa zsidókkal, már csak azért se, mert a zsidók keleten a tisztelet nek éppen ellenkezőjében részesülnek.

Azután az Ausztria és Magyarország közti viszonyról beszél és konstataálja, hogy Ausztria közzgazdaságilag és politikailag el van nyomva. Zsidó fogásnak mondja azt, hogy csak most kezdik észrevenni a magyar pénzügyi viszonyok rosszabbodását. Wekerle alatt minden fényesen ment — ugymond — pedig Wekerle csak tán nem vitt el mindent magával. Nem akarom azt tenni e név említésénél, ugymond a mit tenni kellene. Határozati javaslatot nyújt be, — a mely utasítja a kormányt, hogy teljes erővel lépjen fel a magyar kormány tulkapasai ellen.

Kielmausegg gróf kijelenti, hogy a Magyarország való viszony közjogilag van szabályozva és hogy mind a két kormány egyenlő jogokkal bír. Mint hivatalba lépésekor jelezte fölterekése lesz a magyar kormányval való barátságos viszony fenntartása, és azt hiszi, hogy ebben vele a ház többsége is egyetért. A kormány kötelességének tartja e barátságos viszony ápolását, de azért Ausztria gazdasági érdekeit is, a hol szükséges, kellő nyomatekkel fogja érvényesíteni.

Bismarck beteg. Lassankint a vas is elpusztul, az idők viharának nem áll ellen semmi. A Friedrichsruhei magányba visszavonult orszárlóni aggasztó hírek érkeznek. Bismarck herceg egészségi állapota már több mint egy hete nem egészen kielégítő. Környezetében nagy konsternációt okoz az, hogy a hercegen rendkívüli levertséget észlelnek. Ezek a tünetek, valamint az ujjában ismét nagyobb erővel fellépő arcfájdalmak a vaskanczellár étvágyát oly annyira elyengítették, hogy már napok óta csakis folyékony tápszerrel él. Bismarck Herbert gróf Friedrichsruheba érkezett.

Plener visszavonulása. Óriás fel-tűnést keltett ma este az a hír, hogy dr. Plener Ernő volt pénzügyminiszter, az osztrák német szabadelvű párt vezére, képviselői mandátumáról lemondott és a part elnökéhez intézett leveleiben ugy az elnököt, mint a párt tagjaitól elbucszott Plener tehát odahagyja a politikai pályát, amely szám s éven át csak csalódást szerzett neki. Véleményünk szerint Plenernek ez a lépése csak kezdetét jelenti a további bonyodalmainak, a melyek az osztrák parlament életében feltartóztatlanul le fognak következni.

Tippan Tóbiás levelei.

(LXXI*)

Ebes, Anno 895. Jul. 3.

Kedves Ecsém!

Sokat házartoskodott istenben bódogult nihaji feleségem, hogy hajdánomban a »Debrece-ni-be, no meg a »Debreceni Híradó-ba is gyakorta firkálgattam a világ állapotjáról, no meg osztam a debreczeni pógárság ügyes-bajos dolgairól, míg vigre is oda érányosítottam a dotog, hogy özvegyiség búsnapjait tanyaji magányosságomba töltve, egyesegyedül a gazdálkodásnak ittem.

Hej, kedves Ecsém! beg igazán is mondták a rigi öregek, hogy az asszon gonosz portika. Ihol van ni, Gyepenhegyesné sógorom asszon addig-saddig szurtyongatott, kunerözött, hogy az atyafisági szíp egyetértis kedv irt megmeg bele kellett kavarodnom a tudóégtátsokba, mir mer hát azszonyga, hogy ti csak azir rendeli meg a »Debreczen-t, hogy hebe-hóba megolvashassa belúe az én vleményemet is úy a pógárság ügyes-bajos dógájiról, mint a »csere-kaszáló« kérdésnek miben litelirül.

Bion kedves Ecsém! csehtű álunk máji napság ezekben a dógokban. Ott vagyunk, hogy a rigi pógári jogokból csak a nagy porczjó fizetisbe riszeszülünk. Fizetytyük a kodusadót: de a kodusok egyik a másikának agygyák át a kilencset: fizetytyük a járda adót, meg az útadót: de az város nagy rizsin a rossz falaszterozás m jattt ippen úy sárba járnak, mint ezeknek előtte s a tavasz elejin is megtörtint, hogy az espotály-soron, ippen az átjárónál belégöglött a lú a sárba; fizetytyük a tűzőt adót: — hálá istennek, hogy nincsen annyi tűz, mint az ötvenes években meg a 60-as évek elejin vót — de bion a viznek csekiy litibe ippen úy leig a kigyúltat ház, mint annak előtte; fizetik a miszárosok, hentesek, bornyú-és báranynyűzők a »zahara pusztájára« íptett vagóhídi adót: de bion niha-niha iszapos, meg saros vízzel kell a munkát vigezni, bár a fűmírnög ur avval végasztálja a publikumot, hogy azir, hogy ott nyaron át jeget is aszalnak, le s viz búsi-gesen, mir mer hát tervbe van vive, hogy a Tisza vizinek egy riszit ide vezetik; fizetytyük a hortobágyi legelő adót azir, hogy a marhájink éhen-szomjan dögójjenek, man t. i. ha az egek csatornáji bezáródnak s a páskum lesül, a laposakkól meg a kútból a viz kiapad; — szóval Ecsém ott vagyunk, hogy a debreczeni pógárságnak pusztúlni kell úy az idők viszonytásága, mint a nagy adozás mijatt; most is mit tevének, hogy a pógárságnak egy riszit elússik a kenyir keresettül; hát mire való vót az a nagy-csereji vasút, mikoron Debreczenbe szaz meg szaz szeginyebb sorsú gazdálkodó család il a fuvarozásból, ha bevigiz az ú kis mezeji munkáját; de

* Husz levél a »Debreczen« 1882-4. évi, ötven levél pedig a »Debreczeni Híradó« 1886-91. számában jelent meg.

hát a magistratus nem barátyta a pógárságnak mások, csak mikor s a v a d z a n i k e l l ; bezeg akkor »kedves pógártársak« vagyunk s meg a főispán is tisztelettel küdi utánunk futarjait, hanem ha arról van szó, hogy nekünk is kell valami: hát elebb való nálunkna; a sehonnaiból ide vetődött v a s ú t a s , annak kell a piz!

Azután meg egyet gondol valami országfutó, filokszerás meg peranzspóras poró-fes z t o r vagy a mendörgös menkü tunna mifele tudományokkal felruházott pápa-zemes s itt terem a nyakunkon. A mi nacsaságos királyi tanácsos pógármesterünk, a milyen fajintos gyenge természetű, minit meghajja, hogy itt van e, meg e Szakszónijából, Bavarorszagból, Svécziájából avagy Angliusorszagból: mingya megbizsa egyik vagy másik sánator, a funeratoroskodással, s' osztán van sűrítis, lótas-futas; — fogatnagya r, ott esznek, egyesbe s a ló ki a Hortobágyra; ott esznek, isznak, tojaszteroznak, dicigrítik egyik a másikat agyba-fúbe, jönnek mennek és summa-summarom: perdű 5—600 frt! . . .

Dészen Ecsém, ha én ott ülnek a mi nacsaságos királyi tanácsos pógármesterünk helyin: azt mondanám en az ilyen s e r t e p e r t e l ő országfutóknak, hogy: »hajtóttok: lesztek; ha hoztok: esztek! — az Árgyüisútokat!« de a város kaszszája nem a Csáky-szalmája ám, hogy mindenkinek a kedvűrt belemarkaszszunk!

(Távol legyik tőlem, kedves Ecsém, mint ha én azimint említett s e r t e p e r t e l ő k alatt olyan tisztessiges társulatot értenek, mint az ideji deják híjuszát vót, meg a falka esztendőbeli fűjemejek; mivel ezen utóbbinak még is csak vót annyi haszna, hogy a mi pógármesterünk meg az ő pógármesterük összebarkosztak egymással; man pedig, kedves Ecsém, ez is így jótteminy a városi pógárság riszire.)

Ilyen ez ezekhez hasonló dógokról beszilgetek én niha napjában Gyepenhegyes sógorommal de ú, mijótájú fogvást eccezer kivittik a város ngyes fogatytján fa-atavévol depuacziójba, osztán meg béválasztottak az »ipletérláló bizocsaságba« — pót-szagerítónék: csak úy kóntör-farol a beszid elől s azszonyga, hogy én nem értek a lib é r i a s politikáho! — pedig szó köztünk naraggyik Ecsém! bion ti is ú aho! — s hogy az ilyen magam korásu embereknek man fapinkéi hagyta az európai c z i b i l i z a c z i j o ! —

Man meg is engegygyik kedves Ecsém, hogy ezen levelemt becses szemilyhez bátor-kottam érányosítani, de ha terhire nem leszek, niha-niha bekopogtatok az szerkesztésig ajtóján egy adj isten jó nap kívánással!« Ámbátor elősmérem, hogy ezen levelem nincs úy kikizikornyazva, mint az újságíró szerkesztő urak tygygák: de hát az ilyen magam formájú ekeszváránál nótt embertől nem is lehet külömbet kívánni.

Addig is, míg esmét tanálkozhatnánk: vagyok és maradok

tiszteelő bátyya
Dr. Tippan Tóbiás.

Ujdonságok.

Presbyteri gyűlés tartatott tegnapi d. u. 3 órakor az ev. ref. egyháztanács termében föl. Kiss Áron püspök és Szina Gyula gazdasági szakbizottsági elnök vezetésével, melyen több fontos és több aprólekos úy nyert elintézés. E ö t v ö s K á r o l y Lajos kir. tanf. jelentésere föl. püspök ur utján a vall. és közközt. miniszter ur fölhívja az egyházköziséget, hogy az iskoláztatásra vonatkozó, de az egyház belső ügyeire tartozó anyagi dolgokról sürgősen terjeszsen fel jelentést. Az iskolaszék hajlandó nt. N é m e t h y Lajos isk. zseki elnök ur szavai szerint ebbel bele menui, de a presbyterium Balogh Ferencz indítványára egyhangulag kimondja, hogy a szellemi részre vonatkozó statisztikai adatokat mint eddig úy most is felküldvén e g y h á z u n k minden fölhívásunkúl, az anyagi ügyekre vonatkozó adatokat nem küldi föl mind addig, míg felsőbb egyházi hatóság erre engedélyt nem ad, a miniszteri leiratot pedig püspök ur utján fölterjeszti vélemény adás végett az egyházkerülethez. Dr. B a c z o n i Lajos jogtanár kerte hogy az egyház által az ujonnan epülvő tanári lakásnál részére meg egy szoba adassék, mivel a régi tanári lakások mind kényelmesebbek kívön levén minden lakótól. Hosszas vita után tekintettel a tanár ur kérésének jogosult, voltára, de meg arra is, hogy e lakást idovel az egyház mint bérházat fogja értekesíteni a mikor az a reá fordított 1500 frt költség kamatát fedezi fogja: a kérészt a presbyterium teljesíti s utasítja az építő bizottságot hogy a mellélti levő berakozástalyt melyből e szoba elvétel tettei jobb tervszertint alakítsa át lehetőlegáron lakásul.

* Ismeri kezejárását. Akárhogy tá-mogatták, nem használ semmit hiszen bevott rugva Zsuzsa néni. Valtig magyarázgatta a ku-pitánynak, hogy tegnap neki nevenapja volt ne vegyek hát rossz néven tölze át a pitánykás állapotot. Igaz, azt is lehetett volna érte-mondani, hogy Zsuzsa néni minden nap a nevenapját üli, de nem szólott rá semmit a ka-

— Tessék, minél gyakrabba!

pitány ur, mert a bet ivott egy-két napja kedvéért. A s a piac-utczán utat. Egyenesen a helyi vasut elé a sinekre. Nem a vezető hamar ész-totta a vasutat, kapitány ur elé.

— Ugyan m-némémasszony?

— Feltem a részegen lát, meg

— Ugyan n-először, hogy ug-

verte meg meg az

— Eppen az már sokszor itta-

uram ke z e j á r a

* A csók!

— Két piros o-az életét, a két

tűzelt, hogy az t-

cseppentette a te-

— Mi járta t-őle a kapitány u-

A leány ha a többszöri kérdé-

— Nagysá-g megcsókolt.

— És minek

— Azért in-

hát tessék rá par-

beszélje valahogy

— Hiszen a-ányom.

— De hogy lenne a jó hírem,

kös lány maradni

Azán eltársa-mondta volna:

— Mert o-

c s ó k !

* A szokás

rosi atyafi állott

Az volt rájuk a p-

utcai kocsmában

gel meg semmire

kocsmáros persze

ur elé, hogy hát:

— Tessek va-

vamra nem halgy-

— Volt-e p-

bementetek? kér-

— Nem volt-

sunk sem, de mos-

— Hogy me-

dorbézolni?

— Abba re-

pitány ur, hogy ú-

nem tudunk, anna-

kilők bennünk

dolognak. Mert n-

k á s b a n .

* Az Otth-

szek és irodalom

bizottsága, de min-

kulása iránt érde-

ketlen csütörtökön

loda éttermében tá-

ahol aztán néhány

dám hangulat mel-

csütörtökön este 6

jövétel. Erre az elő-

deklódókat tisztel-

* Ev. ref.

egyház árvaügyi

és gondozása kör-

kidolgozván, miute-

elbiraltatott, bete-

a presbyteri közgy-

uton halad a sege-

ros, azzal a külö-

gyakorlásra külön-

gott Szűcs Lás-

kinék kötelessége-

szes idejét az ár-

járásáról minden

Minden arra rész-

matlakk melyben

nyilvánartva egyez-

Az árvaügyeket eg-

zeti mely bizottsá-

házi irodatszt s a

végeznek, küzdve

magistratus nem barátja a pógárság-
máskor, csak mikor szávdzani kell;
ez akkor kedves pógárságok vagyunk s
a főispán is tisztelt kúdi utánunk
jött, hanem ha arról van szó, hogy né-
mi is kelljen: bátebb való nálunkna:
annál ide vetődött vasútas, annak
a piz!

Azután meg egyet gondol valami ország-
főlkészre meg peranzpörös poró-
zótor vagy a mendörgös menkü tunná
de tudományokkal felruházott pápaszemes
terem a nyakunkon. A mi nacasagos
tanácsos pógármesterünk, a milyen fa-
nygye természetű, mihi meg hajja,
itt van e, meg e Szakszóijából, Bava-
szagból, Svecziából vagy Angliuszag-
magyába megbizta egyik vagy másik se-
re, a funerátorokodással, s' osztán van
a, lótas-lutas; — fogatnak az ötösbé,
bebe s aó ki a Hortobágyra; ott esznek,
a tojaszteroznak, dicsirgetik egyik a
kati agya-fúbe, jönnek mennek és summa-
marom: perdü 5—600 frt! . . .

Deszen Ecsém, ha én ott tünék a mi
sasagos királyi tanácsos pógármesterünk
aszit mondanám en az ilyen s' r'te-
elő ő országfőlkésznek, hogy: »ha jöttök
k; ha hoztok: esztek! — az Argyilluso-
de a város kaszsjája nem a Csaky-
júja am, hogy mindenkiné a kedviirt
parólaszunk!

Tavol legyik tülem, kedves Ecsém, mint
az imint említett s' r'te p'ertélő-k
oian tisztessiges t'ársulatot értenek,
az ideji dejak ihjuság vót, meg a falka
időbeli fűjemejek; mivel ezen utóbbinak
csak vót anyi haszna, hogy a mi
mesterünk meg az ő pógármesterük
paratostak egymással; man pedig,
Ecsém, ez is így jöfteminy a városi
mag rizsre.)

Ilyen és ezekhez hasonló dógokról be-
ek en niha napjában Gyepnehgyes só-
mal de ú, mijótárú fogvást eczzer ki-
a város nygyes fogatlyán fa-átalvó
szájába, osztán meg bévalasztottak az
kulturáló bizocsóságba — pót-szagerőnek;
hogy köntör-farol a beszid elő s' aszongya,
ny nem érték a libéria s' politikáho!
hig sző köztünk naragygyik Ecsém!
is ú aho' — s hogy az ilyen magam
ny embereket man fakipael hagyta az
hapi civilizácziójó! —

Man meg is engegygyik kedves Ecsém,
ezen levelemet becses személyhez báto-
ren eranyosítani, de ha terhe nem leszek,
niha bekopogtatok az szerkesztőség ajtó-
gy adj isten jó nap kívánással*) Ámbá-
semrem, hogy ezen levelem nincs úgy
bonyazva, mint az újságír szerkesztő
nygygyik: de hát az ilyen magam for-
teke-zarvánál nőit embertől nem is lehet
mbet kívánni.

Addig is, míg esmét tanálkozhatnánk:
ok és maradok

tisztelő bátyya

Dr. Típpan Tóbiás.

Ujdonságok.

Presbyteri gyűlés tartatott tegnap
3 órakor az ev. ref. egyháztanács termé-
ből, Kiss Áron püspök és Szinai
a gazdasági szakbizottsági elnök vezetése
itt, melyben több fontos és több aprólekos
nyert elintéztet. E ötvös Károly
s kir. tanf. jelentésére főt. püspök ur ut-
s val, és közökt. miniszter ur fölühija az
szakszereget, hogy az iskolázatásra vonat-
de az egyház belső ügyeire tartozó
gi dolgokról sürgősen terjeszsen fel jelen-
Az iskolaszék hajlandó nt. Némethy
isk. szeki elnök ur szavai szerint ebből
meneti, de a presbyterium Balogh Fe-
z indítványára egyhangulag kimondja,
a szellemi részre vonatkozó statisztikai
akat mint eddig ugy most is felküdven
h á z u n k minden fölühívás nélkül,
nyagi ügyekre vonatkozó adatokat nem
a tól mind addig, míg felsőbb egyházi ha-
za erre engedélyt nem ad, a miniszteri
ott pedig püspök ur utján fölterjeszti vé-
ny adas végett az egyházkerülethez. Dr.
z oni Lajos jogtanár kerte hogy az egy-
áttal az ujonnan épüendő tanári lakásnál
ere meg egy szoba adassék, mivel a régi
ri lakások mind kényelmesebbek külön-
a minden lakótól Hosszas vita után te-
tel a tanár ur kérésének jogosult, voltára,
meg arra is, hogy e lakást idővel az egy-
mitot bírhatat fogja értékesíteni a mikor
rea fordított 1500 frt költség kamatait
ni fogja: a kérést a presbyterium telje-
satiszítja az építő bizottságot hogy a mel-
levő berakoztatlyt melyből e szoba elvél
nyabb tervszerint alakítsa át lehetőle-
n lakásul.

Ismeri kezejárását. Akárhogy lát-
ttak, nem használt semmit hiszen bevolt
a Zsuzsa néni. Váltig magyarázgatta a ka-
nyak, hogy tegnap neki nevenapja volt
egyek hat rossz néven tőle azt a pityó-
állapotot. Igaz, azt is lehetett volna erre
hogy Zsuzsa néni mindenap a ne-
jant üli, de nem szólt ró semmit a ka-

pitány ur, mert a néni tegnap csakugyan több
bet ivott egy-két kupiczával s csakis a neve-
napja kedvéért. Azután kikerült a koresmából
s a piacz-utczán megpillantotta a helyi vas-
utat. Egyenesen arra felé dülöngözött s mikor
a helyi vasut elé ért, oda akarta magát vetni
a sinekre. Nem akart élni tovább. A mozdony-
vezető hamar észrevette szándékát s megállít-
totta a vasutat, a nénit pedig oda vitték a
kapitány ur elé.

— Ugyan miért nem akart élni tovább
nénemasszony?

— Fellem az uramtól, kapitány ur. Ha
részeget lát, meg ver . . .

— Ugyan nénemasszony, talán most ivott
először, hogy ugy a szivere vette? Sohasem
verte meg még az ura?

— Eppen azért télek kapitány ur, mert
már sokszor ittam s nagyon jól ismerem az
uram kezejárását.

— **A csók.** Gyönyörű barna lány volt.
— Két piros orcája majd kicsattant
az élettől, a két szeme pedig ugy ragyogott,
tüzelt, hogy az irnok ur nagy zavaraban el-
cseppentette a tenét a papíroson.

— Mi járatban vagy lányom? — kérde-
tőle a kapitány ur.

— A lány hamis, lesütötő a szemét, de
a többszöri kérdésre mégis csak kimondta:

— Nagyságos kapitány ur, a Biróék fia
megcsókol.

— És minek monddod ezt nekem?

— Azért instálom, mert senki se látta,
hát tessék rá parancsolni Jókára, hogy ki ne
beszélje valahogy.

— Hiszen az nem olyan nagy baj, le-
ányom.

— De hogy nem! Ha megtudnak, oda
lenne a jó hirem, pedig én nem akarok örö-
kös lány maradni.

Aztán elvakarta a szemét, mintha azt
mondta volna:

— Mert olyan édes volt az a
csók!

A szokás. Két pufok ábrázatu újvá-
rosi atyafi állott remegve a kapitány ur előtt.
Az volt rájuk a panasza, hogy egyik hatv n-
utczai koresmában egész éjjel ettek-ittak, rög-
gel meg semmire sem akartak emlékezni. A
koresmáros persze oda vitte őket a kapitány
ur elé, hogy hát:

— Tessék velők elbánni, az én sza-
vamra nem halgatnak ezek.

— Volt-e pénzetek, mikor a koresmába
bementetek? kérde fölük a kapitány ur.

— Nem volt nekünk, instálom egy gara-
sunk sem, de most sincs.

— Hogy mertetek hát egész éjjel potyára
dorbézolni?

— Abba reménykedtünk, nagyságos ka-
pitány ur, hogy a csardás zsidó, ha fizetni
nem tudunk, annak rendi és módja szerint —
kiloc bennünket az ajtón, azután vége a
dolognak. Mert mi felénk így van az s zo-
kásban.

Az Otthon, írók, hírlapírók, művé-
szek és irodalombarátok körenek előkészítő
bizottsága, de mindazok is, a kik a kör ala-
kulása iránt érdeklődéssel viseltetnek minden
héten csütörtökön este, az Angol királyi szal-
dába éttermében társas összejövetelt rendeznek,
ahol aztán néhány órán keresztül rendesen vi-
dam hangulat mellett öltök el az időt. Holnap,
csütörtökön este 7/9-kor ismét lesz ilyen össze-
jövetel. Erre az előkészítő bizott. tagjait, az ér-
deklődőket tisztellett hívja meg az elnökség.

Ev. ref. árvák gondozása. Az
egyház árvagyűlési bizottsága az árvák nevelése
és gondozása körüli eljárását szabályzatban
kidolgozván, miután az a bizottság gyűlésein
elbiratott, beterveztette jóváhagyás végett
a presbyteri közgyűlés elé. Egyelőre azon az
uton halad a segélyezésben, mint a nemes vá-
ros, azzal a különbséggel, hogy a felügyelet
gyakorlására külön díjazott gondnokot választott.
S z ü c s László presbyter személyében,
kinek kötelessége felelősség terhe mellett ösz-
sese idejét az árvák felügyelésére fordítani,
eljárásáról minden hónapban jelentést tenni. —
Mind az árvák részére külön könyveket nyom-
tattak melyben a szükséges adatokat vannak
nyilvántartva egyezően a főkönyv adataival.
Az árvagyűlést egy tekintélyes bizottság ve-
zeti mely bizottság elnöke, jegyzője s az egy-
házi irodatiszt s a gondnok kik nehéz dolgot
végeznek, küzdve a kezdet nehézségeivel —
tisztelő díjjal részesülnek mindaddig, míg az
arvahoz föl nem épül. E szabályzat megerősít-
tetven, átvetetett a közp. szervező bizottsághoz.

Baró Erneszt Jenő. Nemes szivre
és humanus gondolkozásra mutatott Stegmüller
Árpád építész-mérnök azon cselekedete,
hogy tegnap délután panaszat visszavonta,
baró Erneszt Jenő segédmérnököt szabadlábra
helyezteté és irodájába visszafogadta. Baró
Erneszt Jenőt, kit a bárói cím jog szerint meg-
illet, ma szabadlábra helyezték. Kiderült egy-
nily, hogy az elg 24 éves ifjut csupán tapasztal-
talansága és a korával járó gondatlanság
sodorták azon körülmények köze, a melyek ál-
talunk is előadott szerencsétlenségét okozták s
csakugyan oly nagy foku csabnak volt kitéve,
a minőnek már sok ifu esett áldozatúl. Egy
éjjeli kaszírnök, egy festett arczu syren terítette
le a becsületesség utjáról. — Szorgalmasan
d o l g o z v a , h a l a d t u t j á n , —
a mikor rossz csillaga utjába vetette azt a le-
der leányt, a ki lerántotta magával a sárba.
Azon tely, hogy Stegmüller Árpád építész-mér-

nők visszafogadta őt irodájába és ezáltal újra
bizalmával ajándékozta meg csak igazolja a
Erneszt Jenő méltányolt szorgalmát, ügyesé-
gét, megbizhatlannak. Erneszt, a ki kitűnő
eredményrel végezte volt a bukaresti állami
politechnicumot s a kiről tudvalevő, hogy még
néhány hónap előtt leginkább irodalmi művek-
re költötte pénztét, ismét komoly munkával
igyekszik feledtetni a történetet, melyet ily
művelt és rokonszenves ifjural szemben rövid
idő múlva már csak sajnos balásetnek fognak
tekintetni a méltányosan gondolkozó emberek
annál inkább is mivel kitűnt — az is, hogy
azon hir, miszerint ő Berger Jenőnél alkalm-
mazva volt és ott nyilvánult
v o l n a t e l j e s e n a l a p t a l a n .
Mindent feledtetni lehet komoly és becsületen
akarattal, semmit sem oly hamar, mint egy
ifjúkori ballépést. Eddig az Erneszt dolga. —
Azonban nem tudjuk még, miképen szándé-
kozik eljárni a rendőrség a debreczeni kassa-
tündérekkel szemben, mert a mig ezeknek
(mint az Erneszt megrontójának is) szabad a
pénztárból kilebbenni és egész malaga- és
cognac-üveg-erdő között dözsölni a vendégek-
kel, a mig »Debreczen éjjeli élete« oly kevés
ellenőrzésben részesül a rendőrség részéről,
mint ma tapasztalják: addig mindig lesznek
könnyelmű és rossz izlésű ifjak, kiket e vissza-
élések bűnbe, halálba döntenek. Kérjük
Beer Kálmán h. főkapitány
urát, miképen lépettfele a kér-
ésben levő lány irányában, a
kinek Erneszt — a mi tudomá-
sunkszerint — már a második
áldozata?

Ev. ref. tanítói állomások. Élénk
vitára adott alkalmat a tegnapi presbyteri gyű-
lésen, hogy egy megüresedett tanítói állomás-
ra a régi vagy újabb fizetési kulcs szerint hir-
dettessék-e ki a pályázat. A Kiss Albert
lelkész ur által készített s a presbyteriumban
egyhangul elfogadott tanítói fizetésekről
szólo javaslatok szerint ugyanis minden fitanító
évi 600 frt fizetést fát és 6 izben 60 frt kop-
pótlékot, természetben lakást vagy 240 frt lak-
bért élvez, ugyde a korpótlékat az alap min-
den vonalon nem birja szaporodván évente az
iskolák és a tanítók létszáma, megkerestette a
nemes város évi 200 frt folyóvá tételére. A jan.
közgyűlés arra az álláspontra helyezkedett e kér-
désnél, hogy állapítsassék meg lelékszáma ará-
nya szerint az 1890-diki népszámlálás adatai-
nak fölhasználásával hogy egyes felekezeteiket
mennyivel segélyez évente a város. A városi
tanács legközelebbi átiratában sürgősen el is
rendelte ezt, de még az egyháztanács nem ka-
pott átiratot róla hogy vajjon teljesítve lesz-
e? oly kevés időbe kerülne ez a városi fő-
számvevőségénél — mondjuk 3 órai munkába,
hogy a júliusi városi közgyűlésen tárgyalható
lenne, tárgyalván előbb a jog- és pénzügyi bi-
zottság, utána a tanács. Azonban kérdés az
úgy a városnál tárgyalatik-e, vagy pedig el-
huzódik túl a milleniumot? Az egyházközség
arra az álláspontra helyezkedett hogy míg a
korpótlékok ügyét függőben hagyja a város
újabb intézkedései; 400 forintra pályázatot
nem hirdét, hanem a már érvényes javaslat
szerint 600 forintra. Mindenesetre fel kell ten-
nünk a nemes városról hogy nem engedí már
e fontos ügyet tovább huzódni, hisz a korpó-
tlékra jogosított tanítók már 1894 jul. 1-től
várják, korpótlékaikat, mit az egyház tanítóinak
szívesen megszavazott meg is adna, ha a ne-
mes város sok oldalú teendői mellett meg nem
kötne kezét.

Korcsmái verekedés. Nagy dolg-
ok történtek egy várad-utczai koresmában. Stari-
cskevicus Szilveszter lengyel munkás midőn
fizetni akart, sehogysem tudott ráakadni öt fo-
rintjára. Keress közben megakadt a szeme a
szomszéd asztalnál ülő Herskovics Samu-
el, s midőn egy darabig gyanusan nézett rá,
hozzá ugrott, aztán odakiáltotta a fülébe: T e
l o p t a d e l ! Rövid idő múlva már arra is em-
lékezett, hogy elejtete az öt forintot s Hers-
kovics vette fel a földről. A becsületében
mélyen megsértett Herskovics nyugodtan fele-
mekedett székéről, aztán Stari cskevicus
hatalmasan pofonvágtá, mondván: itt az ötös!
Ebből óriási csete-patét támadt, mig nem véresre
verték egymást, Ekkor Stari cskevicus véletlenül
benyult mellényének felső zsebébe s nagy
örömmel húzta elő az öt forintot. Elfeledte,
hogy oda dugta. Herskovics azonban ekkor
még dühösebb lett és feljelentette a kapitány-
ságnál az esetet.

Letartóztatott csavargók. Idilli
életet élt három csavargó a vára-kert árka-
ban. Oda gyűltek össze estenként elmondani
egymásnak élményeiket s megállapítani a
másnap programot. Ez még nem lett volna
nagy baj, de hozzányúltak a venyige-sövényhez
és a boronához s pattogós tüzet raktak az
árokban. A cöszs észrevette a tüzet s a három
csavargót beki-érte a rendőrséghez.

Utolsó uton. Debreczen úri társa-
dalmának nagy részétve kísérté sirjába a szer-
encsétlen véget ért U h r Arnold vasuti tisz-
viselőt. A boldogtalan szerelm áldozatát sok-
nak megkönnyezték a ravatal körül s a kopor-
sóját virágok árasztották el. Ott voltak a tem-
etésen az elhunyt pályatársai, a 39. gyalog
ezred tisztikara és a részvételő közönség nagy
sokasága. A katonazenekar gyászinduló ját-
sott s az őszinte részvételő könnyei csillogtak
a szemekben. — A tragikus véget ért ifjut a
Kossuth utczai temetőben helyezték örök nyu-
galmára.

Kofa ribillió. Ma d. e. egy szí-
nával megrakott szekér haladt a piaczon, mel-
lette pedig egy csikó ugrált. A csikó valamitől
megjédt és neki rohant az ott közelben levő
kofáknak. Éktelen láрма támadt a kofák között,
mig végre sikerült a járókelőknek a megvadult
csikót megfékezni.

Ki a legény a csárdában? A ket
vastag botot, dorongnak is beillenének odaadta
a rendőr a kapitány urnak:

— Ezek verekedtek velem, ni!

A két legény alázatosan jó napot kívánt
a kapitány urnak. A Miklós utczai kuttól hoz-
ták ide. Ugy esett a dolog, hogy mindenki
szemelőtára összemérték a két furkós botot
és kegyetlenül verték egymást, ki hol érte. —
Összeszódult az egész Miklós-utca s vesze-
delemre s nagy kedvtelenséggel gyönyörködtek a
verekedésben, míg a rendőr el nem rontotta
a mulatságot.

— Miért kaptatok össze olyan veszelmes
módon? kérde a kapitány ur tőlük.

Mintha egy szja lett volna mindakettő-
nek, odavágták a feleletet

— P á r b a j o z t u n k , instálom — a
Julis miatt.

Sertés orbáncz. Konyáron a ser-
tesek között annyira elterjedt a sertés orbáncz,
hogy a főszolgabíró főispán rendeletére kihir-
dettette, miszerint a községből sertéseket ki-
vinni, vagy községbe behajtani a további intéz-
kedésig szigorúan tiltva van.

Náci. Tegnap este a piaczon Tóth
Péter csavargó addig mutogatta óráját és lán-
czát, míg egy rendőr kérdőre vonta, hogy
honnan vette. Hosszas vallatás után beval-
lotta, hogy elvette a Nációt, mert meg akarta
tréfálni, de hogy ki az a Náci, azt nem
tudta megmondani, miért is a rendőrkapitány
lecsukatta az óratolvár-csavargót.

Pályázat tanítói állomásokra.
A debreczeni ev. ref. egyháztanács pályázatot
hirdét az ispotályi tanító, a cser-utczai tani-
tónói, a hatvan-külvárosi fitanítói állásokra.
Ez állomásokot aug. 20-án kell elfoglalni.

**Helyettesített adóelőző pénz-
tárnok.** A deb. ev. ref. Egyház a beteg
V á r a d i Ferencz ur. M. Kiss István presby-
terrel helyettesítette annak felügyölyülaig.

Nem tudja, hány éves. Olyan
volt az arca, mintha vizet sem tudna zavarni
pedig hát kabátot lopott az istenadta. A ka-
pitány előtt ugy reszkett, mint a nyarla-
levél. — Végre sok vallatás után kinyögte,
hogy csakugyan 6 lopta el azt a kabátot.

— Nem másért tettem, instálom faz'am
nagyon, nem volt h'jékem. Az uram egy szál
ruhában üzött el a háztól.

— Hülenségen kapott ugy-e?

A menyecske leütötte a szemét s adós
maradt a felelettel.

— Hány éves vagy?

— Nem tudom, instálom.

— Irjon be neki 30 évet, — mondá az
irnoknak a kapitány ur.

A menyecske felegyenesedett, s aztán el-
szántan rátele kezét a nagy könyvre, melybe
már írni kezdült az irnok ur.

— Nagyságos urak, én igaz, hogy nem
tudom hány éves vagyok de azt tudom, hogy
30 éves még nem vagyok!

Sertésbehozatali tilalom. A
magy. kir. földmivelségi miniszter leiratában
értesítette Debreczen város törvényhatóságát
a sertésvesz tovatérjedésének meggátlása vé-
gett Ausztria tartományából névszerint Cseh-
országból, Felső-Ausztriából, Galiciából, Mor-
vországból, Szalzburgból és Sziléziából Ma-
gyarországra a sertések behozatalát és behaj-
tását folyó évi június 20-ától kezdve a to-
vábbi intézkedésig megtiltja.

A sziv. Az öreg asszony, meg a lá-
nya is pontosan megjelent a kizűzött napra a
kapitány ur előtt. Az öregnek veresre ki volt
sirva a száme, a lány is bánatosan csügysze-
tette le fejét. Nem mert rá nézni sem az any-
jára, sem a kapitány urra, ugy állott szegény
reszkette, s zavartaban a köténye fodrait bab-
rálgatta.

— Leányom, — szólt hozzá szigoruan a
kapitány ur, anyádnak az a panasza, hogy
megszóktél tőle s nem akarsz visszamenni hoz-
zá. Felelj meg most előtte — mi dolog ez?

Mikor az öreg asszony látta, hogy a lá-
nya nem akar megfélelni, nagy elke-eredéssel
vágta oda a szót:

— Megtagadott, nagyságos uram! Elszé-
dítette a fejét az az ingyenélő, ki most kenyé-
ret sem tud neki adni, és ez a könyvemű le-
ány elhizi hazudozásait! Hej, a szomszédok
is mindegy intettek, hogy őrizsem meg tőle a
leányomat, mert nagy baj lesz belőle. Nem is
eresztettem be a küszübmőmön azt a léhűtő
soha, de ez nem használt semmit, magához
csábította Julisomat, elvette tőlem egyetlen
gyermekemet, elszédítette szegénynek a fejét.
Büntesse meg érte kapitány ur, és parancsolja
vissza Julist a házamhoz.

A kapitány ur nagy szigorúsággal fordult
a leányhoz:

— Tudod-e, hogy csak ugy van jogod el-
hagyni az anyád házat, ha szolgálatba állsz,
másképen nem? Még ma hazá megy hozzá!

Julis erre felkapta a fejét:

— Nem megyek haza, nagyságos uram.
Jól van, szolgálatba állok, tőrök, szenvedek
éjjel nappal, de én azt az embert el nem ha-
gyom: leszek az ő szolgáloja, leszek kutyája,
de el nem hagyom, mert szeretem, jobban
mint a szülőanyámat!

**Magyar dalcsarnok a Koroná-
ban.** A napokban kezdte meg Mezey János
első és legrégibb magyar dalársulata a Ko-
rona vendéglő tágas és kellemes kethelyisé-
gében előadásait. A társulat tisztán magyar
dalokat és magyar bohózatokat ad elő. — Ki
kell emelnünk a társulat jobb erői közöl Fuchsz
Tercsi országos híru köz-edvelt kitűnő magyar
és német énekesnőt' továbbá Beregi Liszkát,
Székely Stefániát és Dencsi Sarolta énekes-
nőket.

Javitó vagy pótvizsgára elő-
nyös feltételek mellett előkészt egy akadémiai
hallgató. Czím a kiadóhivatásban.

Mentor-ellátási vállalat. Fontos
kérdést old meg e vállalat, a mikor az ezred-
éves országos kiállítás igazgatóságának pártfo-
gása alatt működést megkezdette. A lakáskérdés
okozza minden a kiállításra felrاندولónak a
legnagyobb gondot, mert nemcsak atól tart,
hogy nem kap lakást, de fel a kiállítás tarta-
ma alatt azok drágaságától.

E vállalat saját szállóhelyeit rendezi be
és minden jelentkezőnek 7 napra már előre
lefoglalja szobáját, jöjjön az a kiállítás tatama
alatt bármikor is Budapestre. Az etkezési szel-
vények a főváros és a kiállítási terület több
előkelő vendéglőiben birnak érvényen, mig a
közlekedés a lövonat és a villamosvasutal bár-
mely vonalon teljesíthető. A vállalat ellátási
könyvecskéi 7 napra szóló szoba, etkezés. köz-
lekedés kiállítás és szórakoztató szelvénye-
ket tartalmaznak. Azonkívül jatszanak a kiál-
lítási tombolán és egy het napra szóló 2000
koronás beleset biztosítási barczaló birnak.

Egy könyvecske ára 42 frt, beszerzésétől
1 frt heti, vagy 4 frt 20 kros havi lefizetés
mellett már ma és ez esetben, ha egy 6 frt
50 kros napi szelvényen pótolva lesz, 2 sze-
mely által 4 napra bir érvényen. Nem csoda,
ha az ország minden részéről már is oly nagy
számban érkeznek a vallathoz bejelentések, és
így a közönség helyesen cselekedne, ha minél
előbb jelentkeznék, miután a vállalat csak kor-
látolt számban fogad el előjegyzéseket.

Országos vásár Margitán.
A margitai nyári vásár a következő nap-
pokon fog megtartatni. július 10 és
11-én baromvásár, 12-én kirakodó
vásár. (268.)

Különfélék.

2300 pályázó. Említettük a napokban
hogy a betöltendő 23 anyakönyvi fölügyelői ál-
lásra, már 230 pályázó van, tehát tízszer an-
nyit, mint a mennyi kellene. Azóta ez a szám
ismét megüszereződött, mert ma 2300 kerény
van beadvá a 23 állásra, tehát éppen száz-
sorosa a szükségesnek. S ha elgondoljuk, hogy
e folyamodóknak mind előkelő pártfogók is
vannak, elgondolhatjuk, hogy fő most a pro-
tektorok legfőbb forrásának, a kormányának a
feje s mennyire érvényesülni fog majd e ki-
nevezéseknél a — közérdek!

Debreczeni piacz.

Debreczen, Jul. 4.

Heti vásár.			
1 mm. Buza	6.60	6.50	6.40
1 mm. Kétszeres	5.60	5.55	5.50
1 mm. Rozs	5.50	5.45	5.40
1 mm. Arpa	5.80	5.75	5.70
1 mm. Zab	6.50	6.45	6.40
1 mm. Tengeri	7.00	6.90	6.80
1 mm. Köles	7.50	6.95	6.90
1 mm. Rizs			32.00
1 mm. Borsó szepecségi			20.00
1 mm. Bab fehér			18.00
1 mm. Köles kása			5.00
1 mm. Köles kása			12.00
1 zsák mm. Burgonya			1.80
1			

Közgazdaság.

Sertéspiac.

Budapest-Kőbánya, 1895. júl. 2.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: Óreg nehéz (páronként 400 kigr. felüli súlyban) 36-37-krig. 2. Óreg közép (páronként 300-400 kigr. súlyban) 34-37-krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 kigr. felüli súlyban) 60-62-krig. 4. Fiatal közép (páronként 251-320 kigr. súlyban) 59-60-krig. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 kigr. terjedő súlyban) 58-59-krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kgr. felüli súlyban) —-krig. 7. Közép (páronként 220-280 kigr. súlyban) —-krig. 8. Könnyű (páronként 220 kigr. terjedő súlyban) —-krig. — III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kigr. felüli súlyban) 49-50-krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. súlyban) 49-50-krig. 11. Könnyű (páronként 220 kigr. terjedő súlyban) 48-49-krig. Sertés létszám: 1895. évi július hó 1. napján volt készletben 32.106 db. 1895. évi július hó 2. napján felhajtott —- darab. 1895. évi július hó 2. napján elszállított 249 db. 1895. évi július hó 3. napjára maradt készletben 31.859 db. — A hízott sertés üzletirányzata: Változtatlan.

Felelősszerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Lapkiadó: **Erdélyi István.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Uj! Fürdő-zóna-díjszabás!

Csak 1, 2, 3, 4, 5 koronás szobák, mely árban a kiszolgálás is befoglalatik. A fővadász csak 7 hét (júl. 1-től aug. 20-ig). Elő- és utóvadász csak fél árak fizetnek. Ki egy szobát rendel az egész évadra, a fővadászban is félárt fizet, s szobáját legkevesebb 4 heti tartózkodás után, másnak is átengedheti. Egy koronás szoba pl. egy rend. felszerelt ágyval és szolgálattal 150 napra 37 frt 50 kr. (75 korona.) Ezt egymás után ketten használva: egyenkint 18 frt 75 krt fizetnek. Teljes ellátást jutányosan lehet megalkudni.

RAJECZFÜRDŐ (a Körpárokban)
Női specificum!

Egy burtozott, rend. ágyneművel ellátot szoba heti ára szolgál. elővadász 175 kr.

Közvetlen gyorsvonati összeköttetés Budapesttől Ruttikán és Galanthán át, Bécsből Pozsony és Oderbergen át, Kassáról, Oderbergől Zsolna vasuti állomásra (14 kl.) omnibusz vagy breaken egy óra alatt személyenként 50 kr. vitelbér. Állandó posta és távirat. Elragadó vidék, a magyar vale di Cortina, gyönyörű kirándulások központja. Sok szórakozás. 35 C. fok. vas- és timotartalmu közömbös hévíz. Magaslati gyógyhely. 420. m. Massage és villanyozás. Oer tel-fele terepgyógyomd. kád- és nagy medence-fürdők, saját vaslápfürdők, szénavas vasas ivóforrások, eg yenesítő vizgyógyomd. Valamennyi ármérésékelt. Kényelem, rend és jóélkezésért az igazgatóság szavatol.

Hirdetéseket

jutányos áron fogad el a
„DEBRECZEN”
kiadóhivatala
Csanak-ház 1828. sz.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt*) lévő

E pártfogást
DANIEL ERNŐ
m. kir. keresk. min. ur 0
nagyemlék. 4512/95. sz.
leiratában biztosította.

„MENTOR” Ellátási-Vállalat

BUDAPEST, Kerepesti-ut 22 szám.

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kibocsájt 42 frt értékben 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kr havi befizetés mellett

Elszállítás: saját új szállóhelyeinken. Étkezés a főváros és a kiállításelőkelőbb éttermeiben.

melyek a kiállítás egész tartama alatt 7 napra szóló

szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítás- és szórakoztatási-szelvényeket,

1 kiállítási tombolajegyet, végül egy 2000 koronás baleset biztosítási bércaát tartalmaznak.

Egy ilyen könyvecskét, (2 személy is használhat, 4-4 napra, ha 6 frt 60 krral pótolva lesz.) — Előzetéseket csakis korlátolt számban (az első részlet be-küldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak:

A Budapest-Erzsébetvárosi Bank — A „Mentor” Ellátási-Vállalat.

Dr. Morzsányi Károly
országgy. képv. mint t. elnök

Ehrlich G. Gusztáv
főv. biz. tag; gyáros mint elnök

Rózsa Lajos Hegedüs
igazgató

Dániel Takács Zsigmond
titkár

Stadler Károly
az első nagy. áll. bizt. társ. közp. főfelügy. főv. biz. tag. ház- és szálloda-tulaj.

Debreczeni képviselőség: Mendelovits Lajos, Katz Jakab, Rosenthal Dániel uraknál.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi

ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívokat.

ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidék megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Előzetési árak
helyben, vagy postán
Egész évre . . . 10
Félévre . . . 5
Negyedévre . . . 2
Egy óra . . . 1
Egyes szám 4

A lap szellemi részét illető minden jog fenntartva van.
Bérmintve küldendő.

Előzetési hely
Telegr. K. Lajos könyvtára
és a kiadóhivatalban (Főtér
szállt.)

Széles

Mig Európa táival tartja a né a pár hó múlva kára: addig mi it nagy horderejű dol — igaz hogy márt mely kell, hogy fe figyelmünket érde Nincs ugyan a Bánffy kormány »Budapesti Közlö lést a kötelező állami anyakönyve vallásáról szóló sz melyek közül a polgári házasságra életbe.

Nagy fontoss a kormány által ményt, nem azért, ffy urnak és élhet életrevalóságát se végre-valahára me nyek életbe léptet eles surlódás, mely sok bujtogatók miá tébe sodorta egy válog az ország pártja kebelében az belében némi néze Kétségtelen, beállítával a zsidó szóló törvény ve következni.

Tehát e fentel életbe léptetése minden ok, mely gi és negyvenny erőknél tömörülés hatná.

És az egyesül valamikor, ugy mo van.

Bánffy ur és

A „DEBRECZEN

OSSIÁN A

— Baour
Mint egy szer
Titokzatosan
Ugy néz ki a
Az ezüst hold

Kedves leánya az éjn
Szinte elvarázsolod az

Utánad szár
Ragyogó fény

Oh, ha elmer
A sápadó csib
Kioltja-e a faj
Titokzatos nag

Vagy te is, mint Oss
Elmerengő szépség
Ismerzs-e te fajdalm
Midőn felekesítve tünd

A merengő b
Pompából a f

Ah, mint nevet a teng
Hiszen sirni sugárod

Az asszony

Irtá: Szan

II. A

(Folytatása)

Valami mély erkő
volt a karakterének, de
belesápadt, mikor Etta
a béléji szénat az urát